

În fiecare an, pe data de 29 iunie, facem pomenirea Sfinților Apostoli Petru și Pavel. Cei doi apostoli sunt sărbătoriti împreună pentru că au murit în aceeași zi, de 29 iunie a anului 67, în timpul prigoanei creștine declansată de împăratul roman Nero.

Sfântul Petru, fratele apostolului Andrei, a fost de origine din Bethsaida, localitate în apropierea Lacului Tiberiadei. Când și-a început activitatea publică, Petru era deja căsătorit și se mutase la Capernaum, unde trăia împreună cu soacra sa. Nicaieri nu se face mențiune în legătură cu soția sa, deși din Epistola întâi către Corinteni 9, 5, se poate deduce că el și-a luat soția în călătoriile sale misionare. Textele canonice nu ne spun dacă Petru a avut sau nu copii, doar Faptele apocrife ale lui Petru vorbesc despre fiica sa. Adeseori, Petru devine purtătorul de cuvânt al celorlalți apostoli. Deși privilegiul prioritar de a fi descoperit că Iisus este Mesia îi revine Sf. Apostol Andrei (Ioan 1,41), Petru este cel care afirmă cu mai multă tărie acest lucru, fapt pentru care Mântuitorul îl evidențiază (Matei 16, 13-20). Cu toate acestea, el este cel care fluctuează în credința sa în Hristos, de la afirmare și până la negare sau lepadare de El. Petru este între primii ucenici care au sosit la mormântul Mântuitorului, după ce femeile anunță învierea Sa, iar după înălțarea la Cer, se erijează, fără a fi ales de cineva, în conducător al apostolilor, își exercită rolul de conducător în numirea celui care îl înlocuia pe Iuda (Fapte I, 15-22); vorbește la Pogorârea Duhului Sfânt (Fapte 2, 14-41); este unul din cei dintâi apostoli care savarsește o minune în numele lui Iisus (Fapte 3, 1-10); îi condamnă pe Anania și Safira; savarsește multe minuni; îl primește pe Cornetius în Biserică (Fapte 10, 1-11, 18), ceea ce a fost interpretat ca un prim gest de deschidere a învățaturii creștine către neamuri, deși în dispută cu Sf. Apostol Pavel este cel care susține cererile iudeo-creștinilor privind observarea practicilor impuse de Lege (Galateni 2, 11-21); iese în evidență cu ocazia sinodului apostolilor de la Ierusalim (Fapte 15, 7-11). S-a savarsit la Roma, prin moarte martirică, alături de Sf. Pavel, în timpul persecuției neroniene.

Petru (nume corespunzând gr. pétros și aram. kepha, cu înțelesul de "piatră, stancă") se lamurește prin Evanghelie: "Iisus, privind la el [la Simon, fratele lui Andrei], i-a zis: Tu ești Simon, fiul Iona; tu te vei numi Chifa [Chefa] (ce se tâlcuiește: Petru)" (Ioan 1, 42; subl. n.). "Și Eu îți zic tie că tu ești Petru, și pe această piatră voi zidi Biserica Mea, și porțile iadului nu o vor

birui" (Matei 16, 18) loc invocat abuziv de catolici pentru fundamentarea "primatului papal". Mostenit din latina populara in forma Chetru (Sanchetru, de la Sanctus Petrus), numele a fost reintrodus ulterior pe filiera greco-slava, formele lui romanesti cele mai raspandite fiind Petru, Patru si Petre (diminutive: Petrut, Patrut, Petrus, Patrus, Petrica, Petrisor etc.), cu femininul Petra (diminutive: Petruta, Patruta, Petrica s. a.). Numele mic Petru sta la originea multor nume de familie (dintre care unele au fost initial tot nume de botez: Petrea, Petrache, Patrascu etc.). Petroniu si Petronela (nume rare la noi, cu caracter neologic si livresc) n-au legatura etimologica cu numele grecesc al apostolului, ci provin din vechiul nume latin Petronius (de la petro, "berbec").

Sfantul Apostol Pavel, "Apostolul neamurilor", s-a nascut intr-o familie de evrei descendenta din tribul lui Beniamin, in Tarsul Ciliciei, probabil in primii ani ai erei crestine, primind numele de Saul. A fost crescut si educat in traditia fariseica, se pare, la Ierusalim, desavarsindu-si educatia sub indrumarea vestitului rabin Gamaliei. In zelul sau fata de religia parintilor sai, Saul devine persecutor al crestinilor, vazand in credinta crestina un dusman de moarte al traditiei legaliste iudaice. In drum spre Damasc, unde se indrepta pentru a-i aresta pe crestinii de acolo si a-i aduce la Ierusalim spre a fi judecati, Saul traieste momentul de rascruce care ii va schimba definitiv viata. Mantuitorul Iisus Hristos i se arata, invaluit de o lumina stralucitoare, atragandu-i atentia ca cei persecutati nu sunt doar crestinii, ci El insusi, in aceasta identificare a lui Hristos cu cei care cred in El rezida temeiul invataturii pauline despre Biserica, inteleasa ca Trup mistic al lui Hristos. Este botezat de Anania, episcopul Damascului, schimbandu-i-se numele din Saul in Pavel. Dupa o perioada de trei ani in Arabia, merge in Antiohia Siriei, de unde intreprinde cele trei calatorii misionare - in Cipru, Asia Mica, Pamfilia, Frigia, Galatia, Macedonia, Tesalia si Ahaia (Grecia) - dupa care urmeaza captivitatea sa din Cezareea si Roma din anii 61-63. A fost martirizat in timpul imparatului Nero prin decapitare, ca cetatean roman, in acelasi timp cu Petru.

Pavel este forma romaneasca a lui Paul (lat. Paullus, explicat prin adjectivul paullus, "mic"), incetatenita sub influenta greco-slava. La noi, formele cele mai raspandite ale numelui au fost Pavel, Paval, Pavlu, Pavle (ultimele trei iesite azi din uz), cu diminutive ca Pavelica, Pavalas, Pavu etc. (pentru femei: Pavelina, Paulina, Polina, cu diminutive rare ca Paulica, Paulita, Pavelica, Pavelita, Pavaluta, Paveluta etc.). Paul (pronuntat uneori Pol si diminutivat mai ales Paulica) si Paula sunt forme neologice, ajunse la noi sub influenta occidentala, mai ales catolica. La fel si Paulin (care apare insa mult mai rar) si chiar Paulina (desi acesta din urma are si unele precedente locale). Ca si numele Petru, Pavel/Paul sta la baza multor nume de familie (Pavelescu, Pavlovici, Paulescu, Paulian etc., etc.).

Sarbatoare: Sfintii Apostoli Petru si Pavel

Scris de Sighet Online
Marți, 29 Iunie 2010 07:59 -

SURSA: <http://www.crestinortodox.ro>